

CASE 1

Passie voor de placenta

FREDERIEK:
'IK HOOP ALTIJD
DAT EEN MOEDER
WIL ZIEN WAAR
HAAR KIND IN
HEEFT GEZETEN'

Lees het verhaal van Frederiek op pagina 44.

BLOED BANEN

Ze villen zonder blikken of blozen een konijn, staan urenlang met hun neus op een lijk of houden dagelijks een placenta vast. Vier vrouwen over hun bloederige beroep.

CASE 2

Samen zullen ze alles villen

PATTY (L): 'AAN HET EIND HALEN WE DE BIEFSTUKJES DOOR EEN ZAK MET BLOED. DAT VERSTERKT DE SMAAK'

Lees het verhaal van Patty en Joyce op pagina 44.

CASE 3

Sporenpuzzelaar MAARTJE: 'DE LIJKEN IN 'CSI' ZIEN ER VAAK VEEL TE MOOI UIT'

Lees het verhaal van Maartje op pagina 45

CASE 1

Passie voor de placenta

FREDERIEK ENGELBERT VAN BEVERVOORDE (29) IS VERLOSKUNDIGE.

Uitgeloot “Ik heb bloed nooit eng of vies gevonden, ook als kind niet. Als ik gevallen was en mijn knie lag open, speelde ik vrolijk verder. Eigenlijk vond ik het wel stoer, zo’n bloederig been. Ik had altijd de wens om gynaecoloog te worden, maar werd te vaak uitgeloot voor geneeskunde. Mijn eerste bevalling was in 2005, tijdens mijn opleiding. Het verliep vlekkeloos en ze verloor weinig bloed. Een bevalling wordt eigenlijk pas bloederig als de baby geboren is. De placenta veroorzaakt een wond in de baarmoederwand, en die wond gaat bloeden. De baarmoeder is een grote spier die, nadat de placenta eruit gekomen is, zal samenkrimpen om het bloeden te stoppen.”

Meer dan een liter “Bij een doorsnee bevalling verliest een vrouw zo’n driehonderd milliliter bloed, maar soms lijkt de bloedkraan open te staan. Bij het vermoeden van een dreigende fluxus (meer dan een liter bloedverlies) waarschuwt ik de arts. Om zeker te weten dat het die kant opgaat, weeg ik de met bloed volgezogen matjes die onder de vrouw liggen.”

Hoezo, vies? “Ik vind de placenta oprecht heel mooi. Het is toch bijzonder dat het lichaam zoiets helemaal zelf maakt? Ik hoop altijd dat de moeder wil zien waar haar baby al die tijd in heeft gezeten, maar sommige vrouwen vinden de placenta eng of vies.”

Tegen de vlakke “Als ik de baby zie komen, zeg ik: ‘Kom kijken joh, ik zie de haartjes!’ Het is weleens gebeurd dat de man knock-out ging. Op zo’n moment help ik hem om-

hoog, maar ik geef mijn aandacht *in the heat of the moment* toch het liefst aan de vrouw. Zij is tenslotte degene die de klus klaart. Ach, er zijn zo veel mannen die niet tegen bloed kunnen. Mijn eigen partner gaat al tegen de vlakke als hij met de kaasschaaf een snee in zijn vinger maakt. Mannen die tijdens een bevalling wit wegtrekken, vind ik geen watjes hoor. Ieder z’n vak, zeg ik altijd. Ze bieden vaak hun excuses aan, omdat ze het vervelend vinden naar hun vrouw toe.”

Toch een knip “In het buitenland gebeurt het veel vaker, maar ik zet alleen een knip als de baby het moeilijk heeft. Het afgelopen jaar deed ik het maar twee keer. Het kan behoorlijk gaan bloeden als je een vaatje raakt: een ‘spuiterijtje’ heet dat. Het is dan zaak om snel te hechten.”

Schouderklopjes “Hoewel ik mezelf wegcijfer tijdens de bevalling, is het leuk achteraf te horen dat mijn hulp gewaardeerd werd. Ik wil dat iedereen met een goed gevoel kan terugkijken op een bevalling. Klinkt zijig, maar ik meen het! Ik blijf het moeilijk vinden als een vrouw veel pijn heeft en ik niet méér kan doen dan coachen.”

Doorzetten, nu! “Tijdens een bevalling weet je wat je aan me hebt. Ik ben eerlijk, duidelijk, geef veel informatie en beslis snel. Ik ben lief, maar kan ook streng zijn: ‘Kom op nou, je kunt het wel. Doorzetten!’ Ik vind mijn vak geweldig. Het blijft intrigerend dat een vrouw gemaakt is om te baren.”

CASE 2

Samen zullen ze alles villen

TWEELINGZUSJES PATTY (L) & JOYCE WAGENAAR (BEIDEN 28) ZIJN POELIEREN EN WILDHANDELAREN.

Van oma en opa Patty: “Opa Wagenaar richtte het bedrijf in 1964 op. Het begon als een kleine winkel: mijn oma was de winkeldame en opa slachtte het wild. Mijn vader nam het in 1994 over en breidde het uit met een traiteur.”

Joyce: “Toen mijn vader ouder werd, had Patty al gauw besloten de zaak te willen overnemen. Op een gegeven moment begon het bij mij ook te kriebelen. Ik wist dat mijn zus het niet alleen kon en besefte hoe zonde het zou zijn als de zaak zou stoppen. Ik stopte met mijn studie human resource management en ging Patty helpen. Daar heb ik geen moment spijt van gehad.”

Patty: “We zijn nu twee jaar bezig en het voelt echt als onze winkel. In januari werd het helemaal officieel, toen we de zaak ook financieel overnamen. Onze vader is trots. We zeiden laatst nog tegen elkaar: ‘Wie had dit ooit gedacht!’”

Ze mogen niet lijden Joyce: “Het slachten en plukken van gevogelte doen we veelal zelf. Inmiddels ben ik het gewend, maar mijn eerste kip vond ik best eng. Er was een specialist bij om ons te begeleiden. Ik hield het beest stil op een houten plank, Patty hakte met een bijl de kop eraf. Mijn zus is de stoerdere, wat dit betreft.”

Patty: “De dieren mogen niet lijden. Als ze ondersteboven in een emmer hangen, hebben kippen nog stuiptrekkingen. Een

kip kan doorlopen zonder zijn hoofd, als je hem niet goed vasthoudt. Dat is zielig. Wanneer die stuiptrekkingen gestopt zijn, doen we de kip in een emmer met kokend water zodat het plukken van de veren makkelijker gaat.”

Joyce: “We plukken het dier en daarna snijden we het open om de ingewanden eruit te halen. Het hart, de maag en de lever houden we apart om soep van te koken. De lever is ook lekker om op te bakken.”

Aan de haak Patty: “We jagen zelf niet, op dit moment gaan we te veel op in het bedrijf. De jager brengt het geschoten wild binnen en wij hangen het aan een haak om te villen. Dan halen we de vacht eraf en snijden het bij de buik open.”

Joyce: “We snijden de voor- en achterpoten los en van de rug maken we biefstukjes. Herten, reeën en hazen zijn veel bloederiger dan gevogelte. Ik draag bijna altijd handschoenen, want bij droog en koud weer heb ik kloven in m’n handen, waar het bloed in gaat zitten. Dat vind ik ranzig.”

Patty: “We verzamelen het bloed in een grote plastic zak en aan het eind halen we de biefstukjes daar nog even doorheen. Dat versterkt de smaak.”

Mooi neerleggen Patty: “Ik vind het contact met de klanten het leukst. De reacties zijn altijd heel positief. Mannen vinden het stoer dat twee meisjes dit doen. Het vlees mooi neerleggen en etaleren doe ik meestal, daar heb ik gevoel voor. Mijn zus is weer beter in organiseren en koken.”

Joyce: “De samenwerking gaat perfect. Als de een een mindere dag heeft, vangt de ander dat op. We weten wat we aan elkaar hebben.”

CASE 3

Sporenpuzzelaar

MAARTJE ALBERS (25) IS FORENSISCH ONDERZOEKER.

Letselfoto’s “Als er een melding van een mogelijk misdrijf binnenkomt, gaat de forensisch onderzoeker naar het plaats delict om in kaart te brengen of inderdaad sprake is van een misdrijf en wat er is gebeurd. Bij overledenen ga ik na of het wel of geen natuurlijke dood betrof. We onderzoeken sporen op het lichaam en in de omgeving, maken letselfoto’s en proberen de identiteit van het slachtoffer vast te stellen. Vooral steek- en schietpartijen zijn bloederig.”

Superstudie “Ik had forensisch onderzoekers weleens in films gezien, maar had geen idee dat dit een echt beroep was. Ik wilde geneeskunde studeren, totdat ik uitvond dat er een opleiding forensisch onderzoek bestond. De nadruk op de praktijk trok me en ik was heel gelukkig toen ik werd ingeloot.”

Spetterpatroon “Als is vastgesteld dat de persoon dood is, ontkleed ik samen met de forensisch arts het lichaam. We bekijken de verwondingen en onderzoeken patronen in de bloedspatten. De vorm van de spetters op en naast het lichaam kunnen informatie verschaffen over wat er gebeurd is. Ook de richting en de ‘snelheid’ van de spatten geven bepaalde inzichten. Mijn vak is een puzzel en dat maakt het zo boeiend.”

Neppe ‘Dexter’ “Bij series als ‘Dexter’ en ‘CSI’ worden te snel conclusies getrokken. Ging het maar zo rap! In de echte wereld treedt direct na het overlijden rotting op en dat wordt steeds erger. Er ontstaat gasvorming, verkleuring en blaarvorming.

De lijken in veel series zien er veel te mooi uit. Ik heb een poging gedaan om ‘Dexter’ leuk te vinden, maar het is mij te nep.”

Overall stukjes mens “Zelfdodingen zien we veel, bijvoorbeeld mensen die voor de trein springen. Wij rapen de lichaamsdelen zo veel mogelijk bij elkaar en doen die in een lijkenzak. Daarna wordt het lichaam door de begrafenisondernemer naar de schouwruiimte vervoerd.”

Zonder gevoel “Ik heb geleerd schokkende zaken door een professionele bril te bekijken. Ik zie zo veel bloed en dode mensen, dat het te veel zou worden mijn emoties de vrije loop te laten. Meestal besef ik pas achteraf, als ik de foto’s bekijk, wat voor ellende ik aantrof. Op verjaardagen vinden mensen het altijd wel gaaf wat ik doe, maar ik hoor ook vaak: ‘Ik zou dit werk nooit kunnen doen.’”

Dode man in bad “Onderweg naar het plaats delict horen we wat we kunnen verwachten. Een man in een plas bloed in zijn badkamer bijvoorbeeld. Ik heb nooit gedacht: dit trek ik niet. Ook mijn eerste lijk, een verhangingsdood, vond ik niet eng. Mijn collega’s van de basispolitiezorg zien vaker onverwachte dingen. Zij zijn als eerste ter plaatse en hebben vaak geen idee van wat ze te zien zullen krijgen.”

Lachen moet kunnen “Onderling kunnen we best lachen om stomme dingen. Als een collega struikelt over het afzetlint, hou ik mijn lach niet in. Respect voor het slachtoffer en de nabestaanden is het allerbelangrijkst, maar een beetje luchtigheid is oké.” •